

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 239

гр. София, 10.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в закрито заседание на 10.01.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **4643** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 78, ал. 7 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С молба до Административен съд – София град с вх. № 433/05.01.2023г. по описа на АССГ от Националното бюро за правна помощ (НБПП) е представено решение №СФ-11099-29517/2022г. от 13.12.2022г., с което на основание отчет №11099/2022г. за предоставена правна помощ от адвокат П. Г. по адм. дело №4643/2021 г. по описа на АССГ и на основание чл.24, изр.2 във вр. с чл.9, ал.4 от Наредбата за заплащане на правна помощ, на адвокат Г. е определено да се изплати възнаграждение в размер на 300 лева.

С оглед изложеното - се иска на основание чл. 189 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и чл. 81 във вр. с чл. 78, ал. 7 ГПК вр. чл. 27а от Закона за правната помощ (ЗПП) в полза на НБПП да бъдат присъдени посочените разноси и да се издаде изпълнителен лист.

Искането на Националното бюро за правна помощ е допустимо - подадено е от институцията, която организира - чл. 6, ал. 2 ЗПП и заплаща предоставената правна помощ - чл. 39 ЗПП.

Съгласно чл. 27а ЗПП в определените със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноси. Административнопроцесуалният кодекс не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят, съответно, разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 94, ал. 1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл. 97, ал. 1 ГПК съдът осъжда получило правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено. Настоящият случай не е такъв.

В контекста на изложеното - следва да се има предвид, че друга норма от ГПК, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ е чл. 78, ал. 7. По предписанието на тази разпоредба, ако претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на НБПП съразмерно с уважената част от иска; в случаите на осъдително решение лицето, получило правна помощ, дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Съгласно чл. 27а ЗПП лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи. В конкретния случай правната помощ е предоставена за процесуално представителство по дело, образувано по предявен от Н. А. иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. За тази категория дела не е предвидено изключение от правилото за финансиране на правната помощ от държавния бюджет в интерес на правосъдието, за да се гарантира равен достъп до правосъдие на лицата, които нямат средства за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Съгласно чл. 94 ГПК, субсидиарно приложим на основание чл. 144 АПК, адвокатската защита с характер на правна помощ е безплатна. В същия смисъл са разпоредбите на чл. 2 и чл. 22 ЗПП. Това, че помощта е безплатна означава, че лицата, на които е предоставена, не дължат по начало възстановяване на средствата, чрез които тя им се осигурява, на държавата. Изложеното е принципното положение, върху което почива уредбата на правната помощ в ЗПП - правната помощ се предоставя на физически лица, съгласно чл. 5 ЗПП, и се поема от държавата, като по този начин се гарантира конституционно признатото им право на защита в процеса. Изключение от този принцип, съгласно чл. 27а ЗПП, е възможно само в предвидените със закон случаи, както се посочи по - горе.

Неотнормирана е и разпоредбата на чл. 78, ал. 7, изр. първо ГПК, която урежда случаите, в които претенцията на лицето, което е получило правна помощ, е уважена. Не е налице и хипотезата на чл. 78, ал. 7, изр. второ, тъй като макар искът да не е уважен.

Разпоредбите на ГПК и в частност на чл. 189, посочена като правно основание в подадената молба от НБПП, не намират субсидиарно приложение в съдебните административни производства, включително по ЗОДОВ.

Следователно искането - е носователно и следва да се остави без уважение. В идентичен смисъл са: определение № 12748 от 28.10.2014 г. по адм. д. № 13001/2014 г., IV отд. на ВАС, определение № 4770 от 21.04.2016 г. по адм. д. № 4184/2016 г., VI отд. на ВАС, определение № 12012 от 09.11.2016 г. по адм. д. № 3199/2012 г., VI отд. на ВАС, определение № 7063 от 10.06.2020 г. по адм. д. № 3251/2019 г., II отд. на ВАС, определение № 2004 от 16.02.2021 г. по адм. д. № 3062/2020 г., IV отд. на ВАС.

Водим от горното и на основание чл. 78, ал. 7 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, Административен съд София град, Първо отделение, 47 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноски по адм. дело №4643/2021 г. по описа на Административен съд- София град в размер на 300лева, представляващи определеното възнаграждение за правна помощ на адв.Г., на Н. А. във връзка с решение №СФ-11099-29517/2022г. от 13.12.2022г. на НБПП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба ВАС чрез АССГ в 7-дневен срок.

Препис на НБПП, както и за сведение на страните.

СЪДИЯ: